

Dahl: Jeg har altsaa kun at henholde mig til den ærede Ordførers Udtalelser, idet den højtærede Kirkeminister fuldstændig har sluttet sig til disse. Maa jeg for det første gøre opmærksom paa, at der faldt fra den ærede Ordfører ikke et Ord hverken for eller imod den Del af Ændringsforslag Nr. 2, som gaar ud paa, at Afstemningen skal være skriftlig og hemmelig; men jeg deraf tør slutte, at den ærede Ordfører gaar ud fra, at Afstemningen vil finde Sted paa denne Maade? Da det i Loven om Menighedsraad udtrykkelig er sagt, at visse Afstemninger, som er henlagt til Menighedsraadet, skal foregaa paa denne Maade, var det vist naturligt, at det blev sagt i denne Lov, at den heromhandlede Afstemning skal foregaa paa samme Maade. For øvrigt kan jeg tiltræde den Udtalelse af den ærede Ordfører, at Forslagene strengt taget ikke er nødvendige, idet den endelige Afgørelse af, om en Lønforhøjelse skal finde Sted, er henlagt til Ministeren; denne kan da administrativt gøre det til en Betingelse for i det hele taget at gaa med til en Forhøjelse af den Art, som der her tages Sigte paa, at Indstillinger herom altid skal være ledsaget af Oplysninger af den omtalte Art. Derom kan der udstedes en almindelig Bekendtgørelse, og for saa vidt det sker, er jeg enig med den ærede Ordfører i, at Forslagene strengt taget ikke er nødvendige. Man kan paalægge dette ad administrativ Vej, men jeg vil gerne høre den højtærede Ministers Mening om, hvorvidt han kunde tænke sig at foreskrive det, der her er foreslaaet indføjet i Loven, som en Betingelse for, at han i det hele taget vil gaa med til den omtalte Forhøjelse af Lønningerne.

Den ærede Ordfører sagde endvidere, at Takt og Tone vilde afholde Præsten fra at deltage i Afstemningen; han vilde ogsaa skade sin egen Interesse ved at være til Stede ved dette Møde. Men for øvrigt mente den ærede Ordfører, at hans Nærværelse kunde være nødvendig for, at Menighedsraadet kunde træffe sin Afgørelse, han skulde være til Stede for, saa at sige, at give Oplysninger. Jeg vil ingenlunde benægte, at det kan være nødvendigt, at han giver visse Oplysninger, som Menighedsraadet som Helhed eller enkelte af dets Medlemmer forlanger, men det, der her er Tale om, er — det fremgaar ogsaa klart af Forslaget — det Møde, hvori den Indstilling, der skal rettes til Ministeren, skal behandles, og jeg mener rigtignok, det er nødvendigt, at man enten ved Lovbestemmelser eller ved et Tilsagn

fra den højtærede Minister sikrer sig, at Præsten ikke er til Stede i dette Møde og deltager i Forhandlingerne.

Den ærede Ordfører sagde, at Takt og Tone vilde tilsige Præsten at holde sig borte, men der er jo Tale om mellem tusinde og to Tusinde Præster, og selv om jeg naturligvis gaar ud fra, at det kun er i Undtagelsestilfælde, at en Præst mangler Takt og Tone, er det dog nødvendigt for saadanne Undtagelsers Skyld, at man paa en eller anden Maade sikrer sig, at han ikke deltager i Mødet. Bestemmelserne er ikke for dem, der har den tilbørlige Takt og Tone, men for dem, der mangler den.

Den ærede Ordfører gik endvidere ud fra, at Menighedsraadene som samlet Helhed vilde staa fuldstændig enige om denne Lønforhøjelse, og den højtærede Minister gaar ud fra den samme Forudsætning. Efter den gældende Lov kræves der en enstemmig Vedtagelse af Menighedsraadet om Oprykning i en højere Lønklasse, og det har ført til, at det kun er sket i meget faa Tilfælde. Den højtærede Minister foreslaar nu, at Fordringerne skal nedsættes, og det har vi tiltraadt, fordi vi principielt er mod denne Enstemmighed. Han gaar ud fra, at der kan være en Divergens indenfor det Menighedsraad, som skal behandle et saadant Forslag; men netop af Hensyn til en saadan Divergens, for at Folk frit kan komme til Orde og udtale sig, formener vi, det er heldigt, at der træffes Bestemmelse om, at Præsten ikke er til Stede.

Ordføreren udtalte om Bekendtgørelsen i Dagbladene, at den var overflødig, Meddelelsen kunde ske fra Prædikestolen. Det er rigtigt, at de allerfleste af de Bekendtgørelser, der er Tale om i de kirkelige Love, kun skal ske fra Prædikestolen; det gælder om Tilmeldelse til Valglisterne, om Afholdelse af Menighedsraadsvalg og flere Ting. Det er et gammelt Stridsspørgsmaal — det skal jeg indrømme —, der her er dukket op igen, thi mit Parti mener jo, at det er rigtigt, at disse Meddelelser kommer til Befolkningens Kundskab paa samme Maade som alle andre Meddelelser angaaende offentlige Valg og deslige, der interesserer Befolkningen. Den ærede Ordfører synes endogsaa at have en lille Anelse om, at dette er det rigtige, idet han ikke holdt ene og alene paa Meddelelse fra Prædikestolen, men tilføjede: ved Opslag og gennem Skolen. Ja, det var naturligvis en Forbedring i Forhold til den sædvanlige Bekendtgørelsesmaade om kirkelige Ting, om Meddelelse tillige kunde ske gennem Opslag og gennem Skolen, og det er glædeligt at spore en Forstaaelse